

vifer, at det ſtaaſammen med det norſke Stor-
thing i denne Sag.

Winther: Til det ærede Medlem for
Sørø Amtſ 1ſte Valgkreds. (Zahle) vil jeg kun
bemærke, at jeg ingenlunde har ſagt, at jeg ikke
vil tage Henſyn til de andre Landes Folkerepre-
ſentationer. Jeg ſagde blot, at jeg ikke tror paa
eller tager noget Henſyn til Beretningerne om
hvorledes Partiſtillingen er i de forſkjellige Re-
präſentationer; men det er noget ganſke Andet,
end hvad det ærede Medlem ſagde.

Berg: Jeg tror ikke, at det er rigtigt, ſom
det blev bemærket af det ærede Medlem for
Narhuſ Amtſ 1ſte Valgkreds, at dette Lovforſlag, ſom
det foreligger, er det ſamme, ſom vi tidligere have
givet vort Samtykke. Saaledes opfatter jeg det
ikke. Havde det været det ſamme, havde jeg fundet
det mig i at ſtemme derfor, men det findes et
Par Paragrafer til, der gjøre Stillingen med Hen-
ſyn til dette Lovforſlag væſentlig forſkjellig fra
sont det forelaa tidligere. Den forandrede Stil-
ling har ſelvſjælgelig ogſaa gjort, at man har
maattet ſkænke det Spørgſmaal Overveieſe, hvor-
vidt man kunde gaa med til den forandrede Lov,
ſom her foreligger. Det har jeg havt ſærlig Op-
fordring til i Sagens ſæregne Natur, ſom jeg
indrømmer er af ſtor Vigtighed, og jeg maa da
erkjende, at jeg ikke er kommen til det Reſultat,
at jeg kan ſtemme for Lovforſlaget i den foran-
drede Skikkelse, hvori det foreligger fra Landſ-
thinget. Det ærede Medlem for Narhuſ Amtſ
1ſte Valgkreds (Winther) forklarede os forreſten
ikke, at han er kommen til at kunne ſtemme for
det forandrede Lovforſlag ved en Række af om-
hyggelige og grundige Underſøgelſer; men derimod
af Uvidenhed om Sagens egentlige Kjærne, og det
er for let en Maade at tage Sagen paa, forekom-
mer det mig, naar man blot ſtøtter ſig til Autori-
tetſtvøen, uden at kunne have en Opfattelſe af,
hvorvidt man handler rigtigt i det Dieblit; man
afgiver ſin Stemme for eller imod i en ſaa vigtig
Sag. Jeg ſtemmer imod Lovforſlaget, der er
kommet fra Landſthinget, navnlig af den Grund,
der er udviklet af det ærede Medlem for Sørø
Amtſ 2den Valgkreds (Alberti); at vi ikke ere for-
nødent oplyſte om dette Forhold i dets Virkning
i dets egentlige Natur, ſom en Lov omfattende to
Lande i Norden, og i dets Virkninger med Hen-
ſyn til Myntſagen i Norden. Jeg ſtemmer mod
Forſlaget af Mangel paa Oplyſninger, og fordi
det hele Forhold er forſkafet. Vi kunne trængte
til i alt Fald kan jeg trængte til — at ſaae
nogle Maanedes Betænkningſtid med Henſyn til
denne Sag, og navnlig fordi jeg haaber — og
det er det Hovedſagelige — at der i diſe Ma-
aneder ſkal udvikle ſig en klarere Stilling med Hen-
ſyn til dette Spørgſmaal i hvert iſer af de tre
Lande og mellem de tre Lande indbyrdes. Jeg

kan ikke erkjende og har ikke erkjendt, at det har
ſaa overordentlige Fordele at indgaa en Konven-
tion med hele Norden paa 10 Aar, ſom det er
fremſkillet, idet vi ikke kunne ſjøre Beviſ for,
hvorledes Udviklingen i det Gele i diſe 10
Aar kan gaa for ſig imellem de civiliserede
Stater henimod et ſtørre og mere univerſelt
Myntſystem, ſom jeg vilde foretrække; men
jeg erklærer at ligeoverfor det Spørgſmaal
at indgaa paa en Konvention med de tre nordiſke
Lande forholdt jeg mig ikke blot iagttagende, men
jeg gif med, jeg turde ikke modsætte mig den Op-
fattelſe, at de Ulemper og Tab, ſom vare for-
bundne med Forandringen, maatte vi underkaſte
os for at naae de Fordele, ſom ganſke viſt kunde
være forbundne dermed. Men det var en Kon-
vention med de tre nordiſke Lande; og det fore-
ligger aldeles ikke for Dieblifket; det er netop
Sagen, at Ingen har beviſt os efter min For-
neining, at Fordele ved det her foreliggende ſkulde
være ſaadanne, at vi nu ſkulde gribe til at gjøre
dette og maatte derved ikke blot udfætte en For-
ening af de nordiſke Lande i dette Forhold for
Fare, men maatte gjøre den aldeles uopnaelig;
thi deri at Storthingets Medlemmer ſtemme imod
Konventionen i den Skikkelse, hvori den foreligger,
ligger ingenlunde Beviſ for, at der ikke ved en
fornyet Overveieſe mellem de tre Regjeringer i
Norden kunde fremkomme et Grundlag paa hvilket
ogſaa Norges Storthingſ Samtykke kunde vindes,
og et Grundlag, der kunde være ligesaa henſigts-
ſvarende og ligesaa gavnligt for os ſom det nu
værende. Det kan være, at Norge vilde fordrø et
Grundlag, der ikke kaſtede alle Befværligheder over
paa dette Land og ſlet ingen paa Sverig, et Grund-
lag, hvorved Befværlighederne vare delte noget
mere lige imellem de to Riger. Det vedkommer
ikke mig for Dieblifket, men jeg ſiger, at et ſaa-
dant Grundlag maatte kunde være ligesaa hen-
ſigtsmæssigt for os ſom det foreliggende, og tage
vi nu imod dette med Sverig alene og ſige, at
Norge kan komyne bagefter, ja da lægger det gan-
ſke viſt et Tryk paa Norge i den Retning, men
det forekommer mig ogſaa at kunne ſiges, at vi
ſtulde ligesom en Trusel overfor Norge, og den
norſke Folkarakter er vel ikke af den bløde Be-
ſkaffenhed ſom vor, at det kan ventes, at Folket
ſtrax vil boie af for en ſaadan Trusel. Jeg tror
derfor, at det netop er en Fare for nogenſinde at
opnaae en ſkandinaviſk Myntenhed, deſom vi nu
gaa hen og vedtage det Forſlag, ſom foreligger
her. Jeg ſtal ikke komme ind paa den Række
Betragtninger, der ere fremſkillede for og imod;
jeg kan henholde mig til, hvad der i den Hen-
ſeende er fremkommet navnlig fra det ærede Med-
lem for Præſtø Amtſ 6te Valgkreds (Bojſen), i
hviſ Udtalelſer jeg i Meget er enig. Det maa
imidlertid, naar der er Tale om den øſtlige og veſt-
lige Del af Landet, fremdeles holdes faſt, at en
ſaadan Myntkonvention mellem de to enkelte Lande